

Studiul 5: Totul pentru slava lui Dumnezeu

Sabat după-amiază, 25 iulie

De memorat:

„Deci, fie că mâncați, fie că beți, fie că faceți altceva, să faceți totul pentru slava lui Dumnezeu.”

1 Corinteni 10:31.

Capitolele 8 la 10 din 1 Corinteni formulează concluzii la discuția despre sexualitate (începută în capitolele 5 și 6) și introduce în același timp răspunsurile lui Pavel la întrebările punctuale adresate de corinteni printr-o scrisoare (1 Corinteni 7:1). Aceste răspunsuri vor domina restul cărții 1 Corinteni. Aspectul de punte al capitolului 7 indică faptul că imoralitatea sexuală (capitolele 5 – 7) și idolatria (capitolele 8 – 10) sunt subiecte înrudite. Într-adevăr ele sunt adesea menționate împreună în Noul Testament (vezi Faptele apostolilor 15:20,29; 21:25; 1 Corinteni 6:9; Efeseni 5:5; Coloseni 3:5; Apocalipsa 21:8; 22:15). Astfel, în timp ce în 1 Corinteni 5 – 7 Pavel se ocupă de problema imoralității sexuale, în 1 Corinteni 8 – 10 preocuparea lui principală este problema idolatriei. El îi îndeamnă pe creștini să fugă de ambele (1 Corinteni 6:18; 10:14).

Săptămâna trecută am văzut că, fiind un templu al Duhului Sfânt (1 Corinteni 6:19,20), putem fugi de imoralitatea sexuală. Săptămâna aceasta vom vedea că putem fugi de idolatrie făcând „totul pentru slava lui Dumnezeu” (1 Corinteni 10:31).

Cunoaștere versus iubire

1. De ce pune Pavel în contrast cunoașterea cu iubirea și care este contextul celor afirmate în 1 Corinteni 8:1-13? Ce idee vrea să transmită?

1 Corinteni 8:1-13

- ¹ În ce privește lucrurile jertfite idolilor, știm că toți avem cunoștință. Dar cunoștința îngâmfă, pe când dragostea zidește.
- ² Dacă crede cineva că știe ceva, încă n-a cunoscut cum trebuie să cunoască.
- ³ Dar dacă iubește cineva pe Dumnezeu, este cunoscut de Dumnezeu.
- ⁴ Deci, cât despre mâncarea lucrurilor jertfite idolilor, știm că în lume un idol este tot una cu nimic și că nu este decât un singur Dumnezeu.
- ⁵ Căci chiar dacă ar fi așa-numiții „dumnezei”, fie în cer, fie pe pământ (cum și sunt în adevăr mulți „dumnezei” și mulți „domni”),
- ⁶ totuși, pentru noi, nu este decât un singur Dumnezeu: Tatăl, de la care vin toate lucrurile și pentru care trăim și noi, și un singur Domn: Isus Hristos, prin care sunt toate lucrurile și, prin El, și noi.
- ⁷ Dar nu toți au cunoștința aceasta. Ci unii, fiind obișnuiți până acum cu idolul, mănâncă un lucru ca fiind jertfit unui idol; și cugetul lor, care este slab, este întinat.
- ⁸ Dar nu carnea ne face pe noi plăcuți lui Dumnezeu: nu câștigăm nimic dacă mâncăm din ea și nu pierdem nimic dacă nu mâncăm.
- ⁹ Luați seama însă ca nu cumva această slobozenie a voastră să ajungă o piatră de poticnire pentru cei slabi.
- ¹⁰ Căci dacă te vede cineva pe tine, care ai cunoștință, că șezi la masă într-un templu de idoli, cugetul lui, care este slab, nu-l va împinge pe el să mănânce din lucrurile jertfite idolilor?
- ¹¹ Și astfel, el, care este slab, va pieri din pricina acestei cunoștințe a ta; el, fratele pentru care a murit Hristos!
- ¹² Dacă păcătuiești astfel împotriva fraților și le răniți cugetul lor slab, păcătuiești împotriva lui Hristos.
- ¹³ De aceea, dacă o mâncare face pe fratele meu să păcătuiască, nu voi mânca niciodată carne, ca să nu fac pe fratele meu să păcătuiască.

Pavel folosește tema mâncării jertfite idolilor pentru a aborda o problemă mai profundă: lipsa de dragoste față de ceilalți (1 Corinteni 8). Problema alimentelor jertfite idolilor a împărțit biserica din Corint în două. Unii credeau că faptul de a ști că nu există alți dumnezei le dădea dreptul să mănânce orice (8:4). Aceștia sunt

considerați „tari” (4:10). Cei care se opuneau acestui comportament sunt numiți „slabi” (8:9-12). Pavel folosește astfel de etichete deoarece ei nu depășiseră unele credințe superstițioase din experiența păgână anterioară. Văzându-i pe cei „tari” cum consumă mâncare jertfită idolilor, ei ar fi putut concluziona că idolatria și creștinismul erau compatibile. Așadar, Pavel nu voia ca cei „tari” să devină o piatră de poticnire pentru cei slabi.

Biblia vede consumarea hranei jertfite idolilor într-o lumină profund negativă (Faptele apostolilor 15:20,29; 21:25; compară cu Apocalipsa 2:14,20). Totuși Pavel nu face declarații radicale ca cele din aceste pasaje, în special pentru că preocuparea lui principală era lipsa de unitate pe care ar putea-o provoca folosirea greșită a cunoașterii. Pavel nu critică cunoașterea, considerând-o rea în sine, ci el este împotriva celei cunoașteri care duce la aroganță și la divizare în biserică. Cunoașterea fără dragoste nu este deloc cunoaștere adevărată (1 Corinteni 8:2). Cunoașterea autentică apare doar atunci când omul Îl iubește pe Dumnezeu și este cunoscut de El (8:3).

Citând Deuteronomul 6:4, Pavel arată cum credincioșii trebuie să știe că există un singur Dumnezeu (1 Corinteni 8:4-6). Interesant este că el urmează ideea din Deuteronomul 6:4,5, unde afirmația că Dumnezeul nostru este unul singur este urmată de porunca: „Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău!” Atât pentru Pavel, cât și pentru Moise, cunoașterea fără dragoste este lipsită de valoare. Încrezători în cunoașterea lor, cei „tari” nu credeau că e ceva rău să mănânce ofrandele aduse idolilor. După cum vom vedea miercuri și joi, Pavel le-a recunoscut acest drept, în anumite condiții. Totuși, dacă devenea o piatră de poticnire pentru „cei slabi” (8:9), acest lucru trebuia evitat. Creștinii trebuie să dea dovadă de abnegație din dragoste pentru Hristos și pentru ceilalți.

Dragoste lipsită de egoism

2. Cum oferă 1 Corinteni 9:1-6 un exemplu practic de ceea ce înseamnă lepădarea de sine motivată de dragoste?

1 Corinteni 9:1-6

- ¹ Nu sunt eu slobod? Nu sunt eu apostol? N-am văzut eu pe Isus, Domnul nostru? Nu sunteți voi lucrul meu în Domnul?
- ² Dacă nu sunt apostol pentru alții, sunt măcar pentru voi; căci voi sunteți pecetea apostoliei mele în Domnul.
- ³ Iată răspunsul meu de apărare împotriva celor ce mă cercetează.
- ⁴ N-avem dreptul să mâncăm și să bem?
- ⁵ N-avem dreptul să ducem cu noi o soră, care să fie nevasta noastră, cum fac ceilalți apostoli și frații Domnului, și Chifa?
- ⁶ Ori numai eu și Barnaba n-avem dreptul să nu lucrăm?

La prima vedere pare că apărarea calității de apostol a lui Pavel, din 1 Corinteni 9, nu are nicio legătură cu discuția anterioară, despre cunoaștere versus dragoste. Dar să nu uităm că Biblia nu a fost scrisă inițial în capitole! Ceea ce exprimă Pavel în 1 Corinteni 9 nu este separat de materialul precedent. Astfel, 1 Corinteni 9 oferă un exemplu practic de dragoste altruistă pentru Hristos și pentru frați. În virtutea iubirii, Pavel renunță la câteva drepturi.

Să mănânce și să bea (1 Corinteni 9:4) – Aici mâncarea și băutura reprezintă asistența financiară în general. Ca apostol, Pavel avea dreptul să primească sprijin material de la cei cărora le slujea. Alți lideri religioși din vremea lui obișnuiau să facă exact acest lucru. Dar el nu a primit nimic, ci se întreținea făcând corturi (Faptele apostolilor 18:3).

Să ia cu el o soție credincioasă (1 Corinteni 9:5) – Un apostol căsătorit avea voie să meargă în călătorii misionare împreună cu soția lui, pe cheltuiala bisericii. Exemple de cupluri misionare sunt Priscila și Aquila (Romani 16:3), Andronic și Iunia (Romani 16:7). Dar Pavel era necăsătorit (1 Corinteni 7:8). El se putea căsători și apoi beneficia de dreptul de a fi însoțit de o soție, cu sprijin financiar pentru amândoi.

Să nu muncească pentru a se întreține (1 Corinteni 9:6) – Pavel și Barnaba aveau dreptul să primească un salariu pentru lucrarea lor misionară (9:4-6). Pavel

facea corturi (Faptele apostolilor 18:3), dar nu știm ce ocupație avea Barnaba. Știm că era foarte generos (Faptele apostolilor 4:36,37) și astfel era dispus să se întrețină singur.

În 1 Corinteni 9:7-11 Pavel dezvoltă ideea din 1 Corinteni 9:6 pentru a arăta că este corect ca el și Barnaba să își câștige existența din lucrarea pentru biserică (1 Corinteni 9:11,12). Domnul Însuși a rânduit: „Cei ce propovăduiesc Evanghelia să trăiască din Evanghelie” (1 Corinteni 9:14; compară cu 1 Timotei 5:18). Cu toate acestea, Pavel spune: „Dar noi nu ne-am folosit de dreptul acesta” (1 Corinteni 9:12). Astfel, Pavel se prezintă ca un exemplu de abnegație, de lepădare de sine (1 Corinteni 9:1-18) și argumentează că acest lucru folosește predicării Evangheliei în Corint (1 Corinteni 9:19-23).

Ce lucruri care poate și se cuvin ar fi totuși mai bine să le lași deoparte pentru a fi un martor mai eficient pentru Domnul?

Lecție din trecut

După ce oferă un exemplu de lepădare de sine din propria experiență, Pavel își îndreaptă atenția în mod special spre problema idolatriei. Într-un anumit sens, 1 Corinteni 10 dezvoltă ideea din 1 Corinteni 9:27, unde Pavel comentează că el exercită stăpânire de sine pentru a nu fi „lepădat”/„descalificat” (NTR). El vrea ca toți corintenii să îi urmeze exemplul, dar Domnul Isus este modelul prin excelență (1 Corinteni 11:1).

3. Studiază 1 Corinteni 10:7-11! Ce păcate a comis poporul Israel în pustiu și de ce privilegiile acordate i-au făcut păcatele și mai grave?

1 Corinteni 10:7-11

- ⁷ Să nu fiți închinători la idoli, ca unii dintre ei, după cum este scris: „Poporul a șezut să mănânce și să bea și s-au sculat să joace.”
- ⁸ Să nu curvim, cum au făcut unii din ei, așa că într-o singură zi au căzut douăzeci și trei de mii.
- ⁹ Să nu ispitim pe Domnul, cum L-au ispitit unii din ei, care au pierit prin șerpi.
- ¹⁰ Să nu cârțiți, cum au cârtit unii din ei, care au fost nimiciți de Nimicitorul.
- ¹¹ Aceste lucruri li s-au întâmplat ca să ne slujească drept pilde și au fost scrise pentru învățătura noastră, peste care au venit sfârșiturile veacurilor.

În 1 Corinteni 10:1-5, Pavel face trimitere la istoria poporului lui Dumnezeu în pustiu. Referirea la nor și la mare aduce în minte călăuzirea, prezența și protecția lui Dumnezeu. La rândul lor, mâncarea și băutura reprezintă purtarea de grijă a lui Dumnezeu. Pavel se referă la experiența lui Israel cu norul și cu marea ca la un botez, analog cu botezul creștin. De asemenea, vorbind despre mâncare și băutură, Pavel face trimitere la Cina Domnului.

Cu alte cuvinte, capitolul 10 din 1 Corinteni exprimă ideea că, într-un anumit sens, creștinii trăiesc aceleași experiențe pe care le-a trăit Israel. Totuși Pavel amintește istoria poporului Israel fiindcă nu vrea ca acea istorie să se repete. În ciuda tuturor privilegiilor pe care le-a avut Israel, mulți dintre oameni au dorit lucruri rele (1 Corinteni 10:6), cum ar fi idolatria (1 Corinteni 10:7) și imoralitatea sexuală (1 Corinteni 10:8). Nu este de mirare deci că „cei mai mulți dintre ei n-au fost plăcuți lui Dumnezeu” (1 Corinteni 10:5).

Este ușor să arătăm cu degetul spre Israelul antic și să spunem că a comis păcate grave. Pavel argumentează că și creștinii sunt susceptibili la păcate similare, în ciuda privilegiului imens de a cunoaște istoria lui Hristos. Acest lucru este clar în avertizarea: „Cine crede că stă în picioare să ia seama să nu cadă” (1 Corinteni 10:12). Expresia „cine crede” sugerează că unii din biserică nu conștientizau că erau în pericolul de a cădea în acele păcate. Ne confruntăm și noi cu același risc astăzi?

„Cine crede că stă în picioare să ia seama să nu cadă!” Care dintre noi nu s-a confruntat cu realitatea exprimată în acest avertisment?

Biblia spune că Dumnezeu nu ne va lăsa să fim ispitiți peste puterile noastre, „ci, împreună cu ispita, a pregătit și mijlocul să ieși[m] din ea” (1 Corinteni 10:13). De ce atunci ne este totuși atât de ușor să cădem în păcat?

1 Corinteni 10:13

¹³ Nu v-a ajuns nicio ispită care să nu fi fost potrivită cu puterea omenească. Și Dumnezeu, care este credincios, nu va îngădui să fiți ispitiți peste puterile voastre, ci, împreună cu ispita, a pregătit și mijlocul să ieșiți din ea, ca s-o puteți răbda.

Avertisment în privința idolatriei

4. De ce trebuie să fugim de idolatrie, potrivit celor afirmate în 1 Corinteni 10:5-22?

1 Corinteni 10:5-22

- ⁵ Totuși cei mai mulți dintre ei n-au fost plăcuți lui Dumnezeu, căci au pierit în pustie.
- ⁶ Și aceste lucruri s-au întâmplat ca să ne slujească nouă drept pilde, pentru ca să nu poftim după lucruri rele, cum au poftit ei.
- ⁷ Să nu fiți închinători la idoli, ca unii dintre ei, după cum este scris: „Poporul a șezut să mănânce și să bea și s-au sculat să joace.”
- ⁸ Să nu curvim, cum au făcut unii din ei, așa că într-o singură zi au căzut douăzeci și trei de mii.
- ⁹ Să nu ispitim pe Domnul, cum L-au ispitit unii din ei, care au pierit prin șerpi.
- ¹⁰ Să nu cârțiți, cum au cârtit unii din ei, care au fost nimiciți de Nimicitorul.
- ¹¹ Aceste lucruri li s-au întâmplat ca să ne slujească drept pilde și au fost scrise pentru învățătura noastră, peste care au venit sfârșiturile veacurilor.
- ¹² Astfel dar, cine crede că stă în picioare să ia seama să nu cadă.
- ¹³ Nu v-a ajuns nicio ispită care să nu fi fost potrivită cu puterea omenească. Și Dumnezeu, care este credincios, nu va îngădui să fiți ispitiți peste puterile voastre, ci, împreună cu ispita, a pregătit și mijlocul să ieșiți din ea, ca s-o puteți răbda.
- ¹⁴ De aceea, preaiubiții mei, fugiți de închinarea la idoli.
- ¹⁵ Vă vorbesc ca unor oameni cu judecată: judecați voi singuri ce spun.
- ¹⁶ Paharul binecuvântat, pe care-l binecuvântăm, nu este el împărtășirea cu sângele lui Hristos? Pâinea pe care o frângem nu este ea împărtășirea cu trupul lui Hristos?
- ¹⁷ Având în vedere că este o pâine, noi, care suntem mulți, suntem un trup, căci toți luăm o parte din aceeași pâine.
- ¹⁸ Uitați-vă la Israelul după trup: cei ce mănâncă jertfele nu sunt ei în împărtășire cu altarul?
- ¹⁹ Deci ce zic eu? Că un lucru jertfit idolilor este ceva? Sau că un idol este ceva?
- ²⁰ Dimpotrivă, eu zic că ce jertfesc neamurile, jertfesc dracilor, și nu lui Dumnezeu. Și eu nu vreau ca voi să fiți în împărtășire cu dracii.
- ²¹ Nu puteți bea paharul Domnului și paharul dracilor; nu puteți lua parte la masa Domnului și la masa dracilor.

22 Sau vrem să întărităm pe Domnul la gelozie? Suntem noi mai tari decât El?

În 1 Corinteni 10:14-22 Pavel reia problema mâncării adusă ofrandă idolilor. În multe culturi din zilele noastre poate părea ciudat să aduci mâncare idolilor, dar era ceva obișnuit în vremurile biblice. Când animalele erau sacrificate zeilor în templele păgâne, o parte din animal era dată preoților care oficiau slujba, iar aceștia vindeau carnea. O parte din această carne ajungea în piețele publice. Pentru că această carne nu era ținută separat de cealaltă carne pusă la vânzare în piață, un creștin putea, fără să știe, să cumpere carne care fusese adusă ofrandă idolilor. Opinia apostolului a fost că această carne poate fi cumpărată liber de către creștini.

Dar, deși carnea sacrificată într-un templu putea fi mâncată de creștini acasă (1 Corinteni 8:1-13), practica de a merge în temple păgâne și de a participa la sărbători le era expres interzisă creștinilor. Criteriul este clar: creștinii au voie să mănânce acea carne acasă, deoarece idolii nu sunt nimic (8:4), însă creștinii nu trebuie să participe la ceremoniile păgâne, deoarece acest lucru corespunde închinării la demoni (10:20,21). A lua parte la ritualuri păgâne înseamnă a avea părtașie cu demonii (10:20), la fel cum a lua parte la Cina Domnului înseamnă a avea părtașie cu Hristos (10:16).

Astfel Pavel spune: „Nu puteți bea paharul Domnului și paharul dracilor; nu puteți lua parte la masa Domnului și la masa dracilor” (1 Corinteni 10:21). Așa cum a spus Isus, „nimeni nu poate sluji la doi stăpâni” (Matei 6:24). Pavel susține că Dumnezeu cere o loialitate deplină. El sugerează că idolatria Îl provoacă pe „Domnul la gelozie” (1 Corinteni 10:22). Pentru ca acest lucru să nu se întâmple, Pavel, în 1 Corinteni 8:4-6, exprimă o regulă infailibilă împotriva idolatriei, făcând trimitere la Deuteronomul 6:4,5 – „Ascultă, Israele! Domnul Dumnezeuul nostru este singurul Domn. Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu toată puterea ta” (Deuteronomul 6:4,5, subl. ad.). La această idee, din Deuteronomul 6:5, de a-L iubi pe Dumnezeu mai presus de toate lucrurile, Isus a adăugat: „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși” (Marcu 12:31; vezi și Leviticul 19:18).

Un idol nu este neapărat o statuie de piatră. Putem transforma aproape orice în idol. Ce idoli, dacă există, trebuie să scoți din viața ta?

Biruirea idolatriei

În 1 Corinteni 8:1-3, Pavel susține că dragostea față de Dumnezeu îl ferește pe om de idolatrie. Acest argument este reluat și aprofundat în 1 Corinteni 10:23 – 11:1. În 1 Corinteni 8:3, el vorbește despre dragostea noastră pentru Dumnezeu, iar ulterior ne îndeamnă: „Nimeni să nu-și caute folosul lui, ci fiecare să caute folosul altuia” (1 Corinteni 10:24). Aceasta este dragostea pentru ceilalți.

5. Ce au în comun Marcu 10:17-22 cu Marcu 12:28-31 și cum se aplică aceste pasaje situației din 1 Corinteni 10?

Marcu 10:17-22

¹⁷ Tocmai când era gata să pornească la drum, a alergat la El un om care a îngenunchat înaintea Lui și L-a întrebat: „Bunule Învățător, ce să fac ca să moștenesc viața veșnică?”

¹⁸ Pentru ce Mă numești bun?”, i-a zis Isus. „Nimeni nu este bun, decât Unul singur: Dumnezeu.

¹⁹ Cunoști poruncile: ‘Să nu preacurvești; să nu ucizi; să nu furi; să nu faci o mărturisire mincinoasă; să nu înșeli; să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta.’”

²⁰ El I-a răspuns: „Învățătorule, toate aceste lucruri le-am păzit cu grijă din tinerețea mea.”

²¹ Isus S-a uitat țintă la el, l-a iubit și i-a zis: „Îți lipsește un lucru; du-te de vinde tot ce ai, dă la săraci, și vei avea o comoară în cer. Apoi vino, ia-ți crucea și urmează-Mă.”

²² Mâhnit de aceste cuvinte, omul acesta a plecat întristat de tot, căci avea multe averi.

Marcu 12:28-31

²⁸ Unul din cărturari, care-i auzise vorbind, fiindcă știa că Isus răspunsese bine saducheilor, a venit la El și L-a întrebat: „Care este cea dintâi dintre toate poruncile?”

²⁹ Isus i-a răspuns: „Cea dintâi este aceasta: ‘Ascultă, Israele! Domnul Dumnezeu nostru este un singur Domn’

³⁰ și ‘Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu tot cugetul tău și cu toată puterea ta.’ Iată porunca dintâi.

³¹ Iar a doua este următoarea: ‘Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.’ Nu este altă poruncă mai mare decât acestea.”

1 Corinteni 10:1-33

- ¹ Fraților, nu vreau să nu știți că părinții noștri toți au fost sub nor, toți au trecut prin mare,
- ² toți au fost botezați în nor și în mare, pentru Moise;
- ³ toți au mâncat aceeași mâncare duhovnicească
- ⁴ și toți au băut aceeași băutură duhovnicească, pentru că beau dintr-o stâncă duhovnicească ce venea după ei, și stâncă era Hristos.
- ⁵ Totuși cei mai mulți dintre ei n-au fost plăcuți lui Dumnezeu, căci au pierit în pustie.
- ⁶ Și aceste lucruri s-au întâmplat ca să ne slujească nouă drept pilde, pentru ca să nu poftim după lucruri rele, cum au poftit ei.
- ⁷ Să nu fiți închinători la idoli, ca unii dintre ei, după cum este scris: „Poporul a șezut să mănânce și să bea și s-au sculat să joace.”
- ⁸ Să nu curvim, cum au făcut unii din ei, așa că într-o singură zi au căzut douăzeci și trei de mii.
- ⁹ Să nu ispitim pe Domnul, cum L-au ispitit unii din ei, care au pierit prin șerpi.
- ¹⁰ Să nu cârțiți, cum au cârtit unii din ei, care au fost nimiciți de Nimicitorul.
- ¹¹ Aceste lucruri li s-au întâmplat ca să ne slujească drept pilde și au fost scrise pentru învățătura noastră, peste care au venit sfârșiturile veacurilor.
- ¹² Astfel dar, cine crede că stă în picioare să ia seama să nu cadă.
- ¹³ Nu v-a ajuns nicio ispită care să nu fi fost potrivită cu puterea omenească. Și Dumnezeu, care este credincios, nu va îngădui să fiți ispitiți peste puterile voastre, ci, împreună cu ispita, a pregătit și mijlocul să ieșiți din ea, ca s-o puteți răbda.
- ¹⁴ De aceea, preaiubiții mei, fugiți de închinarea la idoli.
- ¹⁵ Vă vorbesc ca unor oameni cu judecată: judecați voi singuri ce spun.
- ¹⁶ Paharul binecuvântat, pe care-l binecuvântăm, nu este el împărtășirea cu sângele lui Hristos? Pâinea pe care o frângem nu este ea împărtășirea cu trupul lui Hristos?
- ¹⁷ Având în vedere că este o pâine, noi, care suntem mulți, suntem un trup, căci toți luăm o parte din aceeași pâine.
- ¹⁸ Uitați-vă la Israelul după trup: cei ce mănâncă jertfele nu sunt ei în împărtășire cu altarul?
- ¹⁹ Deci ce zic eu? Că un lucru jertfit idolilor este ceva? Sau că un idol este ceva?
- ²⁰ Dimpotrivă, eu zic că ce jertfesc neamurile, jertfesc dracilor, și nu lui Dumnezeu. Și eu nu vreau ca voi să fiți în împărtășire cu dracii.

- ²¹ Nu puteți bea paharul Domnului și paharul dracilor; nu puteți lua parte la masa Domnului și la masa dracilor.
- ²² Sau vrem să întărităm pe Domnul la gelozie? Suntem noi mai tari decât El?
- ²³ Toate lucrurile sunt îngăduite, dar nu toate zidesc. Toate lucrurile sunt îngăduite, dar nu toate sunt de folos. Toate lucrurile sunt îngăduite, dar nu toate zidesc.
- ²⁴ Nimeni să nu-și caute folosul lui, ci fiecare să caute folosul altuia.
- ²⁵ Să mâncați din tot ce se vinde pe piață, fără să cercetați ceva din pricina cugetului.
- ²⁶ Căci „al Domnului este pământul și tot ce cuprinde el”.
- ²⁷ Dacă vă pofteste un necredincios la o masă și voiți să vă duceți, să mâncați din tot ce vă pune înainte, fără să cercetați ceva din pricina cugetului.
- ²⁸ Dar, dacă vă spune cineva: „Lucrul acesta a fost jertfit idolilor”, să nu mâncați, din pricina celui ce v-a înștiințat și din pricina cugetului, căci „al Domnului este pământul și tot ce cuprinde el”.
- ²⁹ Vorbesc aici nu de cugetul vostru, ci de cugetul altuia. Căci de ce să fie judecată slobozenia mea de cugetul altuia?
- ³⁰ Dacă mănânc aducând mulțumiri, de ce să fiu vorbit de rău pentru un lucru pentru care mulțumesc?
- ³¹ Deci, fie că mâncați, fie că beți, fie că faceți altceva, să faceți totul pentru slava lui Dumnezeu.
- ³² Să nu fiți pricină de păcătuire nici pentru iudei, nici pentru greci, nici pentru Biserica lui Dumnezeu.
- ³³ După cum mă silesc și eu în toate lucrurile să plac tuturor, căutând nu folosul meu, ci al celor mai mulți, ca să fie mântuiți.

Pavel face în 1 Corinteni 10 exact ceea ce a făcut Isus în Marcu 12:28-31 – leagă cele două mari porunci ale legii: dragostea pentru Dumnezeu mai presus de toate cu dragostea pentru ceilalți. În episodul cu tânărul bogat (Marcu 10:17-22) Domnul Isus unește aceste două feluri de dragoste prin intermediul aluziei la Deuteronomul 6:4 (vezi Marcu 10:18) și la a doua tablă a Decalogului (vezi Marcu 10:19). Problema aceluia tânăr bogat a fost că și-a iubit bunurile deținute mai mult decât L-a iubit pe Dumnezeu și pe aproapele său (Marcu 10:22). Și-a prețuit comoara de pe pământ mai mult decât comorile din cer. A pus preț pe bani mai mult decât pe săraci (Marcu 10:21). Era un idolatru.

Urmând învățăturile lui Isus, Pavel sugerează că principiul de a-L iubi pe Dumnezeu mai presus de toate și pe aproapele ca pe propria persoană trebuie aplicat situațiilor ipotetice din 1 Corinteni 10:27,28. Acest lucru înseamnă că până și lucrurile permise pot să nu fie utile sau edificatoare, întrucât pot leza conștiința

altcuiva (1 Corinteni 10:23). Acest principiu este redat magistral în cuvintele: „Faceți totul pentru slava lui Dumnezeu” (1 Corinteni 10:31). Spunând că totul trebuie făcut pentru slava lui Dumnezeu, Pavel arată că idolatria se poate manifesta în cele mai variate forme, căci orice lucru care uzurpă slava care I se cuvine numai lui Dumnezeu este o formă de idolatrie (Isaia 42:8).

Cuvintele lui Pavel din 1 Corinteni 10:31 – 11:1 servesc drept concluzie la capitolele 8 – 10. El arată clar că nu a urmărit propriul avantaj, „ci al celor mai mulți, ca să fie mântuiți” (1 Corinteni 10:33). Așa a urmat el exemplul lui Hristos (1 Corinteni 11:1).

Cum poți învăța mai bine să-ți iubești aproapele ca pe tine însuși?

Un gând de încheiere

Suplimentar: Ellen G. White, Patriarhi și profeți, cap. 28, „Idolatria de la Sinai”

„Cât de mult bine s-ar putea face, dacă am folosi adecvat relațiile dintre noi! Fiecare om care a primit binefacerile cerești are datoria de a revărsa puțină lumină pe calea altora. [...] Atunci toți aceia care Îl iubesc cu adevărat pe Dumnezeu nu se vor mai idolatriza pe ei înșiși” (Ellen G. White, în *The Advent Review and Sabbath Herald*, 18 noiembrie 1884, p. 730). „Pavel a insistat ca frații săi să se întrebe ce influență vor avea asupra altora cuvintele și faptele lor și să nu facă nimic, oricât de nevinovat ar fi, care ar da impresia de susținere a idolatriei sau care ar putea leza vederile celor mai slabi în credință. [...]

Cuvintele de avertizare adresate de apostol bisericii din Corint sunt valabile în toate timpurile și mai ales în zilele noastre. Prin idolatrie el nu înțelege numai închinarea la idoli, ci și preocuparea de sine, atracția pentru o viață lejeră, satisfacerea poftelor și a pasiunilor” (Ellen G. White, *Faptele apostolilor*, p. 316, 317).

„Dacă vedeți că, făcând anumite lucruri pe care aveți tot dreptul să le faceți, împiedicați înaintarea lucrării lui Dumnezeu, nu le mai faceți! Nu faceți nimic din ceea ce ar putea închide mintea altora față de adevăr! [...] «Toate lucrurile sunt îngăduite, dar nu toate sunt de folos» (1 Corinteni 10:23) (Ellen G. White, *Mărturii pentru biserică*, vol. 9, p. 215).

Zilnic: Iov 23 – 29; Ellen G. White, Dietă și hrană, cap. 23, „Sângele și grăsimea animală” – „Un rezumat”

1. Cine ar vorbi cu Dumnezeu și ar fi iertat de Judecător?
2. La ce spune Iov că nu ia seama Dumnezeu?
3. Cine este în ochii lui Dumnezeu vierme sau viermișor?
4. De unde iese pâinea?
5. Ce fel de test nu trebuie să facem din folosirea mâncărilor cu carne?